

להוציא את ישמעאל שהוא יונק מהקלי' הירוקה של האגוז שבצד ימין (רמ"ק).
**סוּמָקָא, דָּא גִזּוּן יַצְחָק. דְּאֵתִיא סוּמָקָא וְאַצְטַבֵּעַ, כִּד
 נִפְיָא מִנִּיהּ עֲשׂוּ. וְאֵתִמְשֵׁךְ הָהוּא סוּמָקָא לְתַתָּא, עַד
 כְּכָבֵא דְמַאֲדִים, דְּאֵתִאֲחִיר בִּיהּ עֲשׂוּ** והנה הגוון האדום הוא הגוון
 של יצחק כי אז בא הגוון האדום וצבע את לבושו כאשר יצא ממנו עשו ואותו הגוון האדום
 נמשך עד למטה אל אותו הכוכב מאדים שבו נאחז עשו, דהיינו שלבושו של יצחק הוא היה
 אדום מכח הגבורה דקדושה ששם הוא אדום משמחה ויפה וטוב אמנם כאשר הוא בא
 להוליד את עשו הוא הוצרך להתלבש בגוון השמאלי והאדום של הקלי' שמצדו נאחז עשו
 ומשום כך הוא היה שופך דמים (רמ"ק). **הַזֹּרֵא, דָּא אִיהוּ לְבוּשָׁא טָבָא
 דִּיעֲקֵב, דְּהָא לֹא אֲשִׁתְּנוּ אֲנַפּוּהִי לְעֵלְמִין** והגוון הלבן הוא היה
 לבושו הטוב של יעקב, דהיינו שסוד גוון יעקב הוא ירוק שבסוד הת"ת אלא שהוא נוטה
 לחסד ומשום כך הוא לבן וכאשר הוא בא להוליד למטה הוא הוצרך להתלבש בלבוש הקלי'
 שבעשיה שהיא קלי' קדושה שלא יונקים ממנה החיצונים והיא בחינת הקלי' הלבנה שבאגוז
 הנאכלת ומשום כך כל תולדותיו היו בקדושה, ומשום כך לא השתנו פניו לעולם כי באמת
 יעקב הוא סוד הירוק שבת"ת הנוטה לגוון הלבן של החסד (רמ"ק).

השכינה התלבשה בלבושי כבוד דקדושה מצד חג"ת דעשיה שהם בחינות
 לבושי הקדושה של האבות

רְבִי אֲבָא אָמַר יְאוּת הוּא אמר רבי אבא לרבי אלעזר שיפה אמרת שרק
 הגוון של יעקב היה בקדושה, **אֲבָל הָכִי אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא,**

הלימוד הויכחי

תָּנוּר, דָּא אַבְרָהָם. דָּא תִּלְבֵּן בְּחִוּרָא דְּנוּרָא אַבֵּל באמת כך
אמר המאור הקדוש רשב"י שאין השכינה מתלבשת בירידתה אל העשיה בלבוש קלי' כלל
אלא רק בלבושי האבות שהם זכו לזה רק אחרי שהם התלבנו ונצרפו שהם סוד חג"ת דעשיה
ולכן הגוון הלבן הוא לבושו של אברהם שהיה בתחילה ירוק אלא שהוא התלבן בזה
שהשליכו אותו לאור כשדים ועי"כ הוא נעשה גוון לבן בשלימות. סוּמָקָא, דָּא
יִצְחָק וְדָאִי והגוון האדום הוא הגוון של יצחק בודאי מאחר שהוא אחוז בגבורה
שהיא סוד אדום של אש ודין. יְרוֹק, דָּא הוּא יַעֲקֹב, דְּקַיִמָא בֵּין
תִּרְיִן גּוֹנִין והגוון הירוק הוא הגוון של יעקב שהוא בת"ת שהוא עומד בין שני
הגוונים לבן ואדום של אברהם ויצחק והוא מכריע ביניהם, וְכִתִּיב בִּיה
בִּיעֲקֹב, (ישעיה כט) לֹא עֲתָה יָבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עֲתָה פָּנָיו
יִחְזְרוּ דָּהָא כָּל עֲרִסִיּה שְׁלִים הָוָה והנה נאמר ביעקב לא עתה יבוש
וגו' דהיינו שמאחר שמיטתו היתה שלימה בזה שכל בניו היו שבטי יה ומשא"כ אברהם
ויצחק שיצא מהם ישמעאל ועשו. וְהִכִּי הוּא לֹא עֲתָה יָבוֹשׁ יַעֲקֹב,
לְאַתְחֲזָא בְּגוֹן סוּמָק, כִּי־יִצְחָק דְּנִפְק מִנִּיהָ עֵשׂוּ וכך הוא
פירוש הפסוק 'כי לא עתה יבוש יעקב', דהיינו שהוא לא נתלבש בגוון אדום כיצחק שיצא
ממנו עשו ומשום כך הוא לא התבייש שסוד הבושה הוא הגוון האדום הנראה במתבייש.
וְלֹא עֲתָה פָּנָיו יִחְזְרוּ, כְּאַבְרָהָם לְאַתְחֲזָא בְּגוֹן תָּנוּר,
דְּנִפְק מִנִּיהָ יִשְׁמַעֲאֵל וכן 'לא עתה פניו יחזרו', דהיינו שהוא לא נתלבש בגוון
הלובן של אברהם שיצא ממנו ישמעאל, דהיינו שבגוון הלובן של אברהם הוא השפיע בזה
החוצה שבזה יצא ממנו ישמעאל כי יעקב לא היה צריך לזה כלל. אֵלָא נִטְל

גוֹזְנִין, לְאַתְּעַטְרָא בְּהוּ, עַל אֶפְהָן דִּילִיָּהּ אלא הוא לקח אז הגוֹזְנִין הירוק הכולל את הלבן והאדום בכדי להתעטר בזה יותר מאבותיו מאחר שהם השפיעו את שפעם לחוץ שע"כ יצאו מהם ישמעאל ועשו ומשא"כ יעקב שהוא השפיע רק בקדושה שלכן הוא זכה שכל בניו שבטי יה (רמ"ק), (דף רט"ו ע"ב) וּבְאַלְיִין לְבוּשִׁין מִתְּלַבְּשֵׁת קִשֶׁת, בְּשַׁעֲתָא דְאַתְחֲזִי קָמִי מַלְכָּא ובאלו הלבושים מתלבשת המלכות שהיא בסוד הקשת בשעה שהיא נראית לפני המלך ז"א בכדי להעביר את כעסו מעל בניה ישראל, והנה בודאי לא יתכן כדברי רבי אלעזר שהשכינה תתלבש בלבושי הקל"י שהם בגדים צואים, אלא הכוונה כמו שביאר רשב"י שהשכינה התלבשה בלבושי כבוד וקדושה מצד חג"ת דעשיה שהם בחינות לבושי הקדושה של האבות (רמ"ק) •

פנחס זכה לאות ברית קודש – אות י' שבשמו פינחס

תָּא חַזִּי, רְזָא דְבְרִית קְדִישָׁא בא וראה את סוד אות ברית קודש שהיא עטרת היסוד דז"א, הִיא אֶת יו"ד, דְּמִתְעַטְרָא בְּרִשְׁמִיּוֹ עֲלָאָהּ כי הנה היא סוד אות י' המתעטרת ברושם העליון של אות ו' של היסוד דז"א כי היא בסוד העטרה שהיא סוד אות י' שעל גבי אות ו', וְהָא (ס"א וְדָא) אִידֶּהּ דְאַתְרֵשִׁים בְּבְרִית תְּדִיר לְעֶלְמִין וזו העטרה תמיד היא נרשמת בברית לעולמים, וּבְגִין דְּקִנְי פִּנְחָס עַל בְּרִית, אֶתְרֵשִׁים בְּשָׁמִיָּה הָכָא אֶת דָּא, פִּנְחָס יו"ד זְעִירָא ומאחר שקנא פנחס לזו האות ברית קודש לכן הוא זכה שיירשם בשמו כאן את האות שלה שהיא אות י' הקטנה של פינחס,

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אִיהוּ יו"ד דְּאִיהוּ בְּרִית וְדָאִי, דְּנָפִיק מִגּוּ יו"ד עֲלָאָה
קְדִישָׁא כִּי זו האות י' שהיא בסוד עטרת היסוד היא בודאי נקראת ברית אלא שהיא

יוצאת מהאות י' העליונה שהיא עטרת יסוד דאבא המתלבש בעטרת היסוד דז"א והוא
מאיר בה ומשום כך היא סוד אות י' קטנה. וְעַל דָּא, אִיהוּ קָאִים בְּקִיּוּמָא
שְׁלִים קָמִי מַלְכָּא קְדִישָׁא, דְּלֹא אֶתְאַבִּיד מִגּוּ עֲלָמָא ולכן

פנחס זכה לעמוד בקיום שלם לפני המלך הקב"ה כי הוא זכה שהוא לא יאבד מזה העולם
אלא הוא עלה בסערה השמימה. וְהֵכִי הוּא נָקִי מִהָהוּא חוּבָא
דְּפַעוּר, וְלֹא אֶתְאַבִּיד תְּדִיר מִגּוּ קְדִישָׁא דְּעֲלָמָא. (ס"א וְלֹא

אֶתְאַבִּיד מִגּוּ עֲלָמָא [17] כי בזה הוא היה נקי מאותו עוון של פעור ולכן הוא לא נאבד מזה
העולם, ועליו נאמר 'זכר נא מי הוא נקי אבד', דהיינו שפנחס היה נקי מאותו העוון של פעור
ומשום כך הוא לא נאבד מהעולם אלא הוא עלה בחיים לשמים) (איוב ד) וְאִיפָּה

יִשְׁרִים נִכְחָדוּ, אֱלִין נָדָב וְאֶבִּיהוּא, דְּלֹא אִשְׁתַּעֲיָאוּ מִן
הָהוּא עֲלָמָא בְּגִינִיהּ [17] אמנם מה שנאמר אח"כ 'ואיפה ישרים נכחדו', זה

נאמר על נדב ואביהוא שהם לא נאבדו מהעולם בזכותו של פנחס מאחר שהם התעברו בו

ע"י קנאתו והוא תיקן והשלים אותם.

אור הרשב"י

[17] כן הוא גירסת הרמ"ק. והוא כמנין 'נדב ואביהוא' 87 עם הכולל 88

[17] והוא נרמז במש"כ 'נכחדו' שהוא מנין 88 (אספקלריא המאירה).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000